

Phẩm 21: NHƯ LAI THẦN LỰC

Bấy giờ các Bồ-tát Ma-ha-tát số như vi trần trong ngàn thế giới từ dưới đất vọt lên, đều ở trước Phật nhất tâm chấp tay chiêm ngưỡng dung nhan mà bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Sau khi Phật diệt độ, chúng con ở nơi cõi nước Thế Tôn phân thân diệt độ sẽ rộng rãi nói kinh này. Vì sao vậy? Chúng con cũng tự muốn được pháp lớn thanh tịnh này để thọ trì, đọc tụng, giảng giải, sao chép mà cúng dường.

Lúc đó Thế Tôn ở trước Văn-thù-sư-lợi... vô lượng trăm ngàn vạn ức Bồ-tát Ma-ha-tát xưa ở nơi cõi Ta-bà và các Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Nhân phi nhân..., trước tất cả chúng, hiện sức thần thông lớn, hiện tướng lưỡi rộng dài đến trời Phạm thế, tất cả lỗ chân lông phóng ra vô lượng, vô số tia sáng đủ màu sắc soi khắp cả cõi nước trong mười phương. Các Đức Phật ngồi trên tòa Sư tử cũng hiện tướng lưỡi rộng dài và phóng vô lượng tia sáng như vậy.

Lúc Phật Thích-ca Mâu-ni và các Đức Phật dưới cây báu hiện sức thần thông mãn trăm ngàn năm rồi sau mới thân nhiếp tướng lưỡi lại, đồng thời đều hăng giọng cùng gây móng tay hai tiếng vang khắp đến cõi nước của chư Phật trong mười phương làm sáu diệu đều chấn động. Các chúng sinh trong đó như Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Nhân phi nhân... nhờ thần lực của Phật đều thấy trong cõi Ta-bà này có vô lượng, vô biên trăm ngàn vạn ức chư Phật ngồi trên tòa sư tử dưới những cây báu và thấy Phật Thích-ca Mâu-ni cùng Phật Đa Bảo ngồi trên tòa sư tử trong tháp báu.

Lại thấy vô lượng, vô biên trăm ngàn vạn ức Bồ-tát và bốn chúng cung kính vây quanh Phật Thích-ca Mâu-ni. Thấy như vậy rồi tất cả đều rất hoan hỷ được điều chưa từng có.

Tức thì ở giữa hư không có tiếng chư Thiên xướng rằng:

–Qua khỏi đây vô lượng, vô biên trăm ngàn vạn ức a-tăng-kỳ thế giới có nước tên Ta-bà, trong đó có Phật hiệu Thích-ca Mâu-ni hiện nay vì các Bồ-tát Ma-ha-tát nói kinh Đại thừa tên Diệu Pháp Liên Hoa Giáo Bồ-tát Pháp Phật Sở Hộ Niệm, các ông phải thâm tâm tùy hỷ và cũng phải lễ bái cúng dường Phật Thích-ca Mâu-ni.

Các chúng sinh đó nghe tiếng nói giữa hư không rồi chấp tay hướng về thế giới Ta-bà mà nói như thế này:

–Nam-mô Thích-ca Mâu-ni Phật. Nam-mô Thích-ca Mâu-ni Phật. Rồi dùng các thứ hoa hương, chuỗi ngọc, phướn lọng, các đồ trang sức trên thân, những vật báu châu ngọc đều từ xa rải xuống cõi Ta-bà.

Các thứ đó từ mười phương rải xuống như mây kéo, biến thành màn báu trùm khắp trên các Đức Phật. Bấy giờ mười phương cõi nước thông nhau không ngăn ngại như một cõi Phật vậy.

Bấy giờ Phật bảo các bậc thượng hạnh Bồ-tát trong đại chúng rằng:

–Thần lực của chư Phật vô lượng, vô biên không thể nghĩ bàn như vậy, nếu ta dùng thần lực đó trong vô lượng, vô biên trăm ngàn vạn ức a-tăng-kỳ kiếp vì để chúc tụng mà nói công đức của kinh này cũng không hết được.

Nói tóm lại, tất cả pháp của Như Lai, tất cả thần lực tự tại của Như Lai, tất cả tạng bí yếu của Như Lai, tất cả việc sâu xa của Như Lai đều được hiển thị nói rõ trong kinh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

này. Cho nên sau khi Như Lai diệt độ, các ông phải một lòng thọ trì, đọc tụng, giảng giải, sao chép, đúng như kinh nói mà tu hành. Nếu nơi nào có quyển kinh, hoặc ở trong vườn, trong rừng, dưới cây, hoặc nơi phòng Tăng, hoặc ở nhà thế tục, hoặc ở nơi điện đường hay hang núi đồng vắng đều nên dựng tháp cúng dường.

Vì sao vậy? Phải biết rằng nơi đó chính là đạo tràng, chư Phật ở nơi đó mà được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, chư Phật nơi đó mà chuyển pháp luân, chư Phật nơi đó mà nhập Niết-bàn.

Bấy giờ Thế Tôn muốn làm rõ lại nghĩa này mà nói bài kệ:

*Chư Phật bậc cứu thế,
Trụ trong thần thông lớn,
Vì đẹp lòng chúng sinh,
Hiện vô lượng thần lực,
Tướng lữ đến Phạm thiên,
Thân phóng nhiều ánh sáng,
Vì người cầu Phật đạo,
Hiện việc ít có này.
Tiếng hắng giọng của Phật,
Cùng tiếng gảy móng tay,
Nghe khắp mười phương cõi,
Sáu thứ đều chấn động.
Sau khi Phật diệt độ,
Người trì được kinh này,
Chư Phật đều hoan hỷ,
Hiện vô lượng thần lực.
Vì chúc lụy kinh này,
Khen ngợi người thọ trì,
Ở trong vô lượng kiếp,
Vẫn không thể hết được.
Công đức của người đó,
Vô biên vô cùng tận,
Như mười phương hư không,
Không thể có biên giới.
Người thọ trì kinh này,
Tức là đã thấy ta,
Và thấy Phật Đa Bảo,
Cùng chư Phật phân thân.
Lại thấy ta ngày nay,
Giáo hóa các Bồ-tát.
Người thọ trì kinh này,
Khiến ta và phân thân,
Phật Đa Bảo diệt độ,
Tất cả đều hoan hỷ.
Mười phương Phật hiện tại,
Cùng quá khứ vị lai,
Cũng thấy, cũng cúng dường,*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Cũng khiến được hoan hỷ.
Chư Phật ngồi đạo tràng,
Đã được pháp bí yếu.
Người thọ trì kinh này,
Không lâu cũng sẽ được.
Người thọ trì kinh này,
Nơi nghĩa của các pháp,
Danh tự và ngôn từ,
Nói mấy cũng không hết.
Như gió giữa hư không,
Tất cả không chướng ngại.
Sau khi Như Lai diệt,
Biết kinh của Phật nói,
Nhân duyên và thứ lớp,
Tùy nghĩa như thật nói.
Như nhật nguyệt chiếu soi,
Trừ được các tâm tối.
Người đó đi trong đời,
Diệt tối tâm chúng sinh,
Dạy vô lượng Bồ-tát,
Rốt ráo trụ Nhất thừa.
Cho nên người có trí,
Nghe công đức lợi này,
Sau khi ta diệt độ,
Nên thọ trì kinh này.
Người đó trong Phật đạo,
Quyết định không nghi ngờ.*

M